

PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW
MAREK NIECHCIAŁ

DNR-1.720.29.2018.BB

Warszawa, 29 października 2018 r.

DECYZJA nr DNR-1/75 /2018

Na podstawie:

- 1) art. 24 ust. 14 pkt 2 w związku z art. 13 ustawy z dnia 12 grudnia 2003 r. o ogólnym bezpieczeństwie produktów (Dz. U. z 2016 r. poz. 2047), po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego wszczętego z urzędu w sprawie ogólnego bezpieczeństwa komody KORA K6, wprowadzonej na rynek przez przedsiębiorcę Jarosława Linkę, prowadzącego działalność gospodarczą pod firmą Zakład Stolarski „JARSTOL” Jarosław Linka w Perzowie, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów stwierdza, że przedsiębiorca usunął przyczyny zagrożeń stwarzanych przez ten produkt i umarza postępowanie administracyjne;
- 2) art. 33a ust. 2 pkt 2 w związku z art. 10 ust. 1 i art. 13 ustawy z dnia 12 grudnia 2003 r. o ogólnym bezpieczeństwie produktów (Dz. U. z 2016 r. poz. 2047), za wprowadzenie na rynek produktu niespełniającego wymagań bezpieczeństwa, tj. komody KORA K6, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów nakłada na przedsiębiorcę Jarosława Linkę, prowadzącego działalność gospodarczą pod firmą Zakład Stolarski „JARSTOL” Jarosław Linka w Perzowie karę pieniężną w wysokości 7 000 zł (słownie: siedem tysięcy złotych), płatną do budżetu państwa.

Uzasadnienie

Pismem z 21 marca 2018 r. Pomorski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej przekazał Prezesowi Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (dalej: „Prezes UOKiK” lub „organ nadzoru”) protokół wraz z aktami kontroli dotyczącymi komody KORA K6 (dalej:

„komoda”), wprowadzonej na rynek przez przedsiębiorcę Jarosława Linkę, prowadzącego działalność gospodarczą pod firmą Zakład Stolarski „JARSTOL” Jarosław Linka w Perzowie.

Komoda KORA K6 o wymiarach zewnętrznych 1300 (wysokość) x 900 (szerokość) x 450 (głębokość) to mebel wolnostojący wykonany z płyt meblowych wiórowych o powierzchniach laminowanych, drewnopodobnych. Wąska płaszczyzna elementów wieńca dolnego i górnego oklejona jest profilowanymi elementami z drewna litego. Komoda posiada w górnej części dwie szuflady, w dolnej części znajduje się szafka zamykana dwuskrzydłowymi drzwiami. W środku szafki umieszczono półkę, montowaną na stałe do boków komody. Podstawa komody oparta jest na 4 wkręcanych nóżkach z PCV. Produkt jest meblem do samodzielnego montażu, według dołączonej instrukcji montażu. Nie jest przystosowany do montażu do ściany.

W toku kontroli przeprowadzonej w (...), inspektorzy reprezentujący Pomorskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej poddali przedmiotową komodę ocenie bezpieczeństwa w oparciu o przepisy ustawy z dnia 12 grudnia 2003 r. o ogólnym bezpieczeństwie produktów (Dz. U. z 2016 r. poz. 2047), (dalej: „ustawa o ogólnym bezpieczeństwie produktów”), posiłkując się wymaganiami bezpieczeństwa określonymi w normie PN-F-06001-1:1994 *Meble mieszkaniowe. Postanowienia ogólne* (dalej jako: „norma”), a także obowiązującymi w danym sektorze zasadami dobrej praktyki odnoszącymi się do bezpieczeństwa produktów. W wyniku oceny organoleptycznej produktu, w tym sprawdzenia prawidłowości oznakowania i dołączonych informacji, stwierdzono brak umieszczenia na produkcie nazwy i adresu producenta, w rozumieniu art. 3 pkt 2 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, co uniemożliwia właściwą identyfikację produktów w przypadku konieczności podjęcia działań, o których mowa w art. 10 ust. 4 i 6 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów. Następnie komoda pobrana została do oceny przez biegłego rzeczoznawcę ds. jakości produktów i usług w zakresie technologii drewna, meblarstwa i wyposażenia wnętrz, wpisanego na listę prowadzoną przez Pomorskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej – inż. (...).

Ocena bezpieczeństwa przeprowadzona została w odniesieniu do wymagań ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, z uwzględnieniem art. 6 ust. 3 pkt 4 i 6 ww. ustawy, tj. obowiązujących w danym sektorze zasad dobrej praktyki odnoszących się do bezpieczeństwa produktów oraz uzasadnionych oczekiwań konsumentów co do bezpieczeństwa produktów, z uwzględnieniem regulacji normy w odniesieniu do warunków krytycznych dotyczących stabilności. Z opinii biegłego rzeczoznawcy wynika, że przy wysunięciu do przodu 2 górnych szuflad oraz otwarciu 2 skrzydeł drzwi w części

dolnej komody (nie wypełnionej przedmiotami, ubraniami), w wyniku statycznego obciążenia pionowego wysuniętej górnej szuflady, mebel traci stabilność stwarzając zagrożenie dla życia i zdrowia użytkownika komody i nie spełnia wymagań krytycznych normy z powodu przechyłu mebla, co prowadzi do jego upadku.

Stwierdzona nieprawidłowość wskazuje, że produkt nie spełnia wymagań określonych w pkt 2.1 i pkt 4.2 normy (*vide* opinia Nr 09/2018 z 8 marca 2018 r.) i stanowi zagrożenie dla konsumenta.

W związku z powyższym inspektorzy Inspekcji Handlowej stwierdzili, że istnieje znaczne prawdopodobieństwo, że oceniany produkt stwarza zagrożenie dla zdrowia i życia konsumentów.

Dowód: protokół i akta kontroli - k. 1-45 akt kontroli Pomorskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej.

Wobec poczynionych ustaleń, Prezes UOKiK uznał za zasadne wszczęcie postępowania administracyjnego na podstawie ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów. Zgodnie z art. 61 § 4 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2017 r. poz. 1257 z późn. zm.) (dalej jako: „Kodeks postępowania administracyjnego”), pismem z 25 maja 2018 r. Prezes UOKiK powiadomił przedsiębiorcę Jarosława Linkę, prowadzącego działalność gospodarczą pod firmą Zakład Stolarski „JARSTOL” Jarosław Linka w Perzowie (stronę postępowania) o wszczęciu postępowania administracyjnego w sprawie ogólnego bezpieczeństwa komody, wyznaczając mu termin 14 dni na zajęcie stanowiska w sprawie. W tym samym piśmie organ nadzoru wezwał stronę postępowania do przekazania listy dystrybutorów, którym sprzedany został produkt, określenia liczby komód wprowadzonych na rynek, z uwzględnieniem sprzedaży detalicznej, wskazania okresu, w którym produkty były wprowadzane na rynek oraz przedstawienia informacji o ewentualnych skargach lub reklamacjach ich dotyczących. Organ nadzoru zwrócił się także o przekazanie dowodów potwierdzających wyeliminowanie zagrożeń stwarzanych przez produkt.

Dowód: pismo Prezesa UOKiK z 25 maja 2018 r. – k. 6-9 akt postępowania Prezesa UOKiK.

Pismem z 15 czerwca 2018 r. strona postępowania poinformowała Prezesa UOKiK, że wprowadziła produkt na rynek 7 sierpnia 2015 r. i sprzedała 323 komody. Oświadczyła również, iż detalicznie sprzedała 1 sztukę produktu w cenie 366 zł. Strona postępowania przekazała także listę dystrybutorów z uwzględnieniem jednostkowej ceny sprzedaży. Jednocześnie, strona postępowania ustosunkowała się do zebranego w sprawie materiału dowodowego, podnosząc zarzuty wobec opinii sporządzonej przez biegłego rzeczoznawcę i kwestionując szacowanie ryzyka, jak również odwołanie się w opinii do wycofanej w 2015 roku, normy PN-F-06001-1:1994. Wniosła także zastrzeżenia do warunków przeprowadzenia oceny produktu i podniosła nierówność w traktowaniu podmiotów kontrolowanych. Niezależnie od zgłoszonych wątpliwości i uwag, strona postępowania powiadomiła Prezesa UOKiK o podjętych działaniach dobrowolnych, mających na celu wyeliminowanie zagrożenia stwarzanego przez komodę. Produkt poddano ocenie przez biegłego rzeczoznawcę ds. jakości produktów i usług, wpisanego na listę rzeczoznawców Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej inż.(...), następnie dokonano modyfikacji komody według wskazań i zaleceń rzeczoznawcy dotyczących stabilności oraz instrukcji montażu produktu. Na dowód powyższych działań, strona postępowania przedłożyła opinię techniczną biegłego rzeczoznawcy z 14 czerwca 2018 r., w której w oparciu o oględziny, analizę dokumentacji oraz przeprowadzone badania stwierdza się, iż po przeprowadzonej modyfikacji, polegającej na przesunięciu nóżek i wyposażeniu produktu w 2 rozstawione kątowniki, komoda wykazuje stabilność oraz zapewnia możliwość użytkowania zgodnie z przeznaczeniem. Ponadto, strona postępowania oświadczyła, że zgodnie z opinią techniczną przekazała swoim kontrahentom nową instrukcję montażu komody oraz „pakiet ulepszeń” dający możliwość przymocowania produktu do ściany oraz regulacji nóżek i odpowiedniego poziomowania komody. Do pisma załączony został wzór instrukcji montażu, etykiety zawierającej nazwę i dane adresowe producenta, lista mailingowa potwierdzająca przekazanie odbiorcom komody poprawionej instrukcji oraz oświadczenia kontrahentów na okoliczność otrzymania dodatkowych elementów montażowych.

Dowód: pismo strony postępowania z 15 czerwca 2018 r. wraz z załącznikami – k. 11-59 akt postępowania Prezesa UOKiK.

W dniach 6 i 13 lipca 2018 r. wpłynęły do UOKiK oświadczenia kontrahentów strony postępowania, potwierdzające otrzymanie elementów montażowych.

Dowód: pisma strony postępowania z 4 i 11 lipca 2018 r. z załącznikami – k. 60-121 akt postępowania Prezesa UOKiK.

Pismem z 19 lipca 2018 r. Prezes UOKiK ustosunkował się do zgłoszonych przez stronę postępowania zarzutów dotyczących oceny bezpieczeństwa komody informując, że dokument „Risk Assessment for Rapex” stanowi analizę ryzyka przeprowadzoną przez inspektorów reprezentujących Pomorskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej i nie jest elementem ani załącznikiem do opinii biegłego rzeczoznawcy, a ma jedynie charakter pomocniczy przy ocenie bezpieczeństwa tego produktu. Odnosząc się natomiast do statusu wycofanej normy PN-F-06001-1:1994 Prezes UOKiK wyjaśnił, że w systemie normalizacji dobrowolnej, norma jest dokumentem stanowiącym uznaną regułę techniczną odzwierciedlającą aktualny stan wiedzy technicznej. Dynamiczne zmiany poziomu wiedzy skutkują wycofywaniem norm, jednak dezaktualizacja normy nie skutkuje zakazem jej stosowania. Normy wycofane zawierają rozwiązania mniej nowoczesne, ale to nie znaczy, że są błędne. Organ nadzoru rynku zwrócił uwagę, iż ocena bezpieczeństwa produktu przeprowadzona została przede wszystkim w odniesieniu do wymagań określonych w ustawie o ogólnym bezpieczeństwie produktów, a w szczególności art. 6 ust. 3 pkt 4 i 6 ww. ustawy, tj. obowiązujących w danym sektorze zasad dobrej praktyki oraz uzasadnionych oczekiwań konsumentów co do bezpieczeństwa produktów, natomiast regulacje zawarte w normie mają jedynie charakter posiłkowy. Wskazano również, że zgodnie z definicją zawartą w normie, wymagania krytyczne to takie wymagania charakteryzujące właściwości mebli, których niespełnienie może powodować zagrożenie dla życia lub zdrowia użytkownika. W opinii biegłego, komoda nie spełnia tych wymagań z powodu przechyłu mebla prowadzącego do jego upadku w przypadku wysunięcia dwóch górnych szuflad oraz otwarciu skrzydeł drzwiczek dolnej części mebla (nie wypełnionego przedmiotami), co biegły stwierdził dokonując badania organoleptycznego. Organ nadzoru wyjaśnił także, iż w przypadku dalszego kwestionowania oceny bezpieczeństwa komody, dokonanej przez biegłego oraz inspektorów Inspekcji Handlowej, zgodnie z art. 18 ust. 1b ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, strona postępowania może wystąpić z wnioskiem o przebadanie próbki rozjemczej.

W związku z podjęciem przez stronę postępowania działań mających na celu wyeliminowanie zagrożeń stwarzanych przez kwestionowaną komodę, Prezes UOKiK poinformował stronę postępowania o ich zaakceptowaniu i wezwał ją do przedłożenia dowodów pochodzących od wszystkich dystrybutorów, wskazanych w zestawieniu,

udzielenia informacji o ewentualnych skargach i reklamacjach dotyczących produktu oraz aktualnym stanie posiadania produktu i działaniach podjętych wobec tych egzemplarzy komody.

Dowód: pismo Prezesa UOKiK z 19 lipca 2018 r. – k. 122-124 akt postępowania Prezesa UOKiK.

Materiał dowodowy, w postaci kolejnych oświadczeń dystrybutorów, strona postępowania przekazała przy pismach z 5 i 17 sierpnia 2018 r. W piśmie z 17 sierpnia 2018 r. oświadczyła ponadto, że nie otrzymała żadnego zgłoszenia reklamacyjnego ani skargi na produkt i wyjaśniła, iż na rynek detaliczny wprowadzona została tylko jedna sztuka komody. Poinformowała również, iż aktualnie na stanie magazynowym posiada 50 egzemplarzy produktu, które zostały również wyposażone w nową instrukcję oraz dodatkowe elementy montażowe. Strona postępowania oświadczyła także, że przekazane dotychczas dowody podjętych działań naprawczych pochodzą od wszystkich kontrahentów.

Dowód: pisma strony postępowania z 5 i 17 sierpnia 2018 r. – k. 125-204 akt postępowania Prezesa UOKiK.

Odnosząc się do przedłożonych dowodów, pismem z 29 sierpnia 2018 r. organ nadzoru poinformował stronę postępowania, iż materiał dowodowy zawarty w aktach postępowania jest niekompletny, ponieważ brakuje oświadczeń od 11 przedsiębiorców, wskazanych w zestawieniu. Prezes UOKiK wezwał także stronę postępowania do udzielenia informacji o ilości komody wprowadzonej na rynek w latach 2015-2017, zważywszy na przekazanie danych o sprzedaży 323 sztuk produktu, sprzedaży detalicznej 1 sztuki i aktualnym stanie magazynowym – 50 sztuk.

Dowód: pismo Prezesa UOKiK z 29 sierpnia 2018 r. – k. 205-206 akt postępowania Prezesa UOKiK.

Brakujące oświadczenia odbiorców komody, strona postępowania nadesłała przy piśmie z 27 września 2018 r. Oświadczyła również, że w latach 2015-2017 na rynek wprowadzone zostały 274 komody, co obejmuje sprzedaż detaliczną i sprzedaż na podstawie faktur. Strona postępowania potwierdziła, iż sprzedaż detaliczna 1 sztuki miała miejsce jedynie w 2017 r.

Dowód: pismo strony postępowania z 27 września 2018 r. z załącznikami – k. 208-221 akt postępowania Prezesa UOKiK.

Pismem z 10 października 2018 r. organ nadzoru poinformował stronę postępowania o przysługującym jej zgodnie z art. 10 Kodeksu postępowania administracyjnego prawie do zapoznania się ze zgromadzonymi aktami sprawy oraz prawie wypowiedzenia się co do zebranych dowodów oraz zgłoszonych żądań.

Dowód: pismo Prezesa UOKiK z 10 października 2018 r. – k. 222 akt postępowania Prezesa UOKiK.

Strona postępowania nie skorzystała z przysługujących jej praw.

Prezes UOKiK ustalił i stwierdził:

Komoda KORA K6 została wprowadzona na rynek przez przedsiębiorcę Jarosława Linkę, prowadzącego działalność gospodarczą pod firmą Zakład Stolarski „JARSTOL” Jarosław Linka w Perzowie, który jest jej producentem w rozumieniu art. 3 pkt 2 lit. a ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów. Zgodnie z tym przepisem, za producenta uznaje się przedsiębiorcę prowadzącego działalność polegającą na wytwarzaniu produktu albo każdą inną osobę, która występuje jako wytwórca, umieszczając na produkcie bądź do niego dołączając swoje nazwisko, nazwę, znak towarowy bądź inne odróżniające oznaczenie. Strona postępowania w piśmie z 15 czerwca 2018 r. przyznała, że jest producentem kwestionowanego mebla.

Dowód: pismo strony postępowania z 15 czerwca 2018 r. - k. 54-59 akt postępowania Prezesa UOKiK.

Podmiotem, na którego przepisy ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów nakładają szczególne obowiązki jest przede wszystkim producent produktu. Zgodnie z art. 10 ust. 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, producent zobowiązany jest wprowadzać na rynek wyłącznie produkty bezpieczne. Zgodnie z art. 4 ust. 1 ww. ustawy, produktem bezpiecznym jest produkt, który w zwykłych lub innych, dających się w sposób

uzasadniony przewidzieć warunkach jego używania, z uwzględnieniem czasu korzystania z produktu, a także, w zależności od rodzaju produktu, sposobu uruchomienia oraz wymogów instalacji i konserwacji, nie stwarza żadnego zagrożenia dla konsumentów lub stwarza znikome zagrożenie, dające się pogodzić z jego zwykłym użytkowaniem i uwzględniające wysoki poziom wymagań dotyczących ochrony zdrowia i życia ludzkiego. Oceniając bezpieczeństwo produktu, zgodnie z art. 4 ust. 2 pkt 3 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, uwzględnia się również wygląd produktu, jego oznakowanie, ostrzeżenia i instrukcje dotyczące jego użytkowania oraz wszelkie inne udostępniane konsumentowi wskazówki lub informacje dotyczące produktu. Zgodnie z art. 5 ust. 1 ww. ustawy produkt, który nie spełnia wymagań określonych w art. 4, nie jest produktem bezpiecznym.

Podstawę do wszczęcia postępowania administracyjnego w sprawie ogólnego bezpieczeństwa kwestionowanej komody stanowiły wyniki badań organoleptycznych przeprowadzonych przez inspektorów Inspekcji Handlowej, którzy stwierdzili brak w oznakowaniu produktu nazwy i adresu producenta, jak również ocena produktu dokonana przez biegłego rzeczoznawcę, z której wynika, że komoda może stwarzać zagrożenie dla użytkowników, z uwagi na nieprawidłowości w zakresie rozwiązań konstrukcyjnych. Przy wysunięciu do przodu 2 górnych szuflad oraz otwarciu 2 skrzydeł drzwi w części dolnej komody (nie wypełnionej przedmiotami, ubraniami), w wyniku statycznego obciążenia pionowego wysuniętej górnej szuflady, mebel traci stabilność stwarzając zagrożenie dla życia i zdrowia użytkownika komody i nie spełnia wymagań krytycznych normy z powodu przechyłu mebla, co prowadzi do jego upadku.

Mając na uwadze powyższe ustalenia, Prezes UOKiK podzielił opinię biegłego rzeczoznawcy oraz inspektorów Inspekcji Handlowej i uznał, że komoda nie spełnia wymagań określonych w art. 4 ust. 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, w związku z czym stwarza zagrożenie dla zdrowia lub życia użytkowników. Przedsiębiorca będący stroną niniejszego postępowania zakwestionował ocenę bezpieczeństwa komody, jednak podjął działania mające na celu wyeliminowanie stwarzanych przez produkt zagrożeń.

W świetle art. 24 ust. 14 pkt 2 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów Prezes UOKiK wydaje decyzję o umorzeniu postępowania, jeśli producent lub dystrybutor usunął przyczyny zagrożeń.

Ze zgromadzonego w toku postępowania materiału dowodowego wynika, iż strona postępowania wyprodukowała łącznie 324 komody, z czego na rynek wprowadziła 274 sztuki produktu (1 sztuka sprzedaż detaliczna + 273 sztuki sprzedaż na podstawie faktur), a na stanie magazynowym posiada 50 egzemplarzy komody. Podkreślić należy, iż w trakcie

postępowania jego strona podjęła działania mające na celu usunięcie zagrożeń stwarzanych przez produkt, pomimo zgłaszanych zarzutów do oceny komody przez biegłego rzeczoznawcę. Pojedynczy egzemplarz komody został przez stronę postępowania poddany opinii weryfikacyjnej przez innego biegłego rzeczoznawcę, a po wprowadzeniu modyfikacji w zakresie montażu produktu, ich skuteczność została potwierdzona pozytywną opinią techniczną tego rzeczoznawcy. Strona postępowania przedłożyła dowody w postaci oświadczeń swoich kontrahentów, na okoliczność otrzymania dodatkowych elementów montażowych i nowej instrukcji montażu komody. Odbiorcom przekazana została również etykieta zawierająca nazwę i dane adresowe producenta.

Dokonując analizy materiału dowodowego zgromadzonego w toku postępowania, w tym dokumentacji świadczącej o wprowadzeniu modyfikacji montażowych produktu, organ nadzoru uznał, iż strona postępowania usunęła przyczyny zagrożeń stwarzanych przez komodę będącą przedmiotem postępowania, co stanowi przesłankę do umorzenia niniejszego postępowania na podstawie art. 24 ust. 14 pkt 2 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów.

Jednocześnie, z uwagi na fakt, że Prezes UOKiK uznał, iż komoda KORA K6 nie spełnia wymagań bezpieczeństwa określonych w art. 4 ust. 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, wprowadzający ją na rynek przedsiębiorca Jarosław Linka, prowadzący działalność gospodarczą pod firmą Zakład Stolarski „JARSTOL” Jarosław Linka w Perzowie, naruszył obowiązek określony w art. 10 ust. 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, co wyczerpuje przesłanki określone w art. 33a ust. 2 pkt 2 powyższej ustawy.

Zgodnie z art. 33a ust 2 pkt 2 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, za wprowadzenie na rynek produktu niespełniającego wymagań bezpieczeństwa, Prezes UOKiK może nałożyć na producenta karę pieniężną w wysokości do 100 000 zł.

Kary pieniężne nakładane przez Prezesa UOKiK na producentów na podstawie art. 33a ust. 2 pkt 2 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów mają charakter fakultatywny. Nakładanie ich - względnie samo zagrożenie nimi - stanowi istotny instrument, który ma na celu przyczynienie się do przestrzegania przepisów ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów przez ww. podmioty. Kara pieniężna nakładana przez organ nadzoru ma charakter represyjno – wychowawczy i jest nakładana oraz wykonywana w celu zachowania oraz przestrzegania obowiązującego porządku prawnego. Ma ona na celu prewencję, tj. zapobieganie w przyszłości tego rodzaju naruszeniom ustawy, jak również represję, czyli ma stanowić odczuwalną dolegliwość za jej naruszenie.

Ustawa o ogólnym bezpieczeństwie produktów nie zawiera zamkniętego katalogu przesłanek, od których uzależniona jest wysokość kar nakładanych na przedsiębiorców. Art. 33a ust. 4 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie stanowi, że wysokość kary ustala się uwzględniając w szczególności stopień oraz okoliczności naruszenia obowiązków. Możliwość zastosowania dolegliwości finansowej nie jest uzależniona od wyeliminowania przez producenta zagrożenia stwarzanego przez produkt, od podjęcia współpracy ani od braku wiedzy o tym, że wprowadzany na rynek produkt nie jest bezpieczny.

Biorąc pod uwagę powyższe, przy ustalaniu wysokości kary organ nadzoru uwzględnił w szczególności stopień oraz okoliczności naruszenia obowiązków przez stronę postępowania, jak również ilość produktów wprowadzonych na rynek. Działalność strony postępowania ma charakter profesjonalny (zawodowy), co oznacza, że konsumenci mają prawo oczekiwać, iż wprowadzane przez tego przedsiębiorcę na rynek produkty będą spełniały wymagania bezpieczeństwa. Nie ulega wątpliwości, że od osoby prowadzącej działalność gospodarczą w określonej dziedzinie należy oczekiwać znajomości przepisów prawnych regulujących tę działalność w stopniu wystarczającym do jej poprawnego prowadzenia (*vide* wyrok NSA OZ w Gdańsku z 29 listopada 2000 r., I SA/Gd 1185/98).

W niniejszym postępowaniu za okoliczność obciążającą Prezes UOKiK uznał fakt, iż naruszenie obowiązków przez stronę obejmowało kilka lat, bowiem komoda produkowana była od 2015 r., a nadto jest ona produktem należącym do kategorii produktów wieloletnich, użytkowanych przez konsumentów przez dłuższy okres czasu, co skutkuje zwiększeniem narażenia użytkowników na zagrożenie przez nią stwarzane. Ponadto, produkcja mebli jest głównym przedmiotem działalności strony postępowania (*vide* wydruk z CEIDG).

Za okoliczność łagodzącą w niniejszej sprawie Prezes UOKiK uznał brak skarg i reklamacji dotyczących kwestionowanych produktów, jak również informacji o wypadkach konsumenckich z udziałem komody. Na korzyść strony postępowania przemawia także podjęcie współpracy z organem nadzoru – strona postępowania przedłożyła bowiem dowody potwierdzające, iż zagrożenia stwarzane przez produkt zostały wyeliminowane.

W postępowaniach prowadzonych na podstawie ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów kryterium pomocnicze przy określeniu wysokości kary pieniężnej stanowi wysokość korzyści majątkowej osiągniętej przez stronę postępowania ze sprzedaży produktów będących jego przedmiotem. W niniejszej sprawie kryterium pomocnicze przy ustalaniu wysokości kary stanowiła korzyść majątkowa, jaką strona postępowania osiągnęła ze sprzedaży 274 komód. Korzyść osiągniętą ze sprzedaży stanowi iloczyn sprzedanych produktów, które nie spełniają ogólnych wymagań bezpieczeństwa i średniej ceny sprzedaży

uzyskanej przez stronę postępowania. Przy ustalaniu ceny sprzedaży jednej sztuki produktu Prezes UOKiK oparł się na przekazanych przez stronę postępowania informacjach, z których wynikało, iż przez okres 3 lat komoda sprzedawana była w przedziale cenowym od 224 zł do 366 zł, a zatem jako średnią cenę sprzedaży produktu organ nadzoru przyjął kwotę 295 zł. W konsekwencji Prezes UOKiK uznał, że korzyść majątkowa ze sprzedaży 274 produktów wyniosła 80 830 zł.

Wymierzając powyższą karę, Prezes UOKiK uwzględnił wagę naruszenia przez stronę postępowania przepisów o ogólnym bezpieczeństwie produktów. Należy bowiem zauważyć, że nałożona na stronę postępowania kara pieniężna stanowi 7 % maksymalnego wymiaru kary, wynoszącego - zgodnie z ustawą o ogólnym bezpieczeństwie - do 100 000 zł. Prezes UOKiK uznał, że kara określona w sentencji decyzji jest adekwatna do stwierdzonych naruszeń.

Zgodnie z art. 189f § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego, organ administracji publicznej, w drodze decyzji, odstępuje od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej i poprzestaje na pouczeniu, jeżeli waga naruszenia prawa jest znikoma, a strona zaprzestała naruszania prawa lub za to samo zachowanie prawomocną decyzją na stronę została uprzednio nałożona administracyjna kara pieniężna przez inny uprawniony organ administracji publicznej i uprzednia kara spełnia cele, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna.

Powołując się na prezentowane w doktrynie stanowisko („Nowe instytucje” Gajewski 2017, wyd. 1, Legalis), przez wagę naruszenia prawa należy rozumieć istotność, skalę skutków społeczno-gospodarczych, które zostały przez nie wywołane, oraz znaczenie naruszonego obowiązku administracyjnoprawnego z punktu widzenia systemu prawa; działalności, na której regulację prawną się on składa; oraz dóbr, których ochronie służy. O tym więc, że waga naruszenia prawa jest znikoma będzie można powiedzieć wówczas, gdy wywołane przez nie skutki są niewielkie, czyli dotknęły małej liczby podmiotów i nie zaburzyły przebiegu procesów społeczno-gospodarczych, a jednocześnie – nie wiązało się ono z unicestwieniem lub znaczną ingerencją w dobro chronione daną sankcją i nie miało istotnego wpływu na całościową ocenę zgodności z prawem działalności, której częścią regulacji jest złamany obowiązek administracyjnoprawny.

W niniejszej sprawie Prezes UOKiK uznał, iż przesłanka znikomego naruszenia prawa nie znajduje zastosowania. Strona postępowania produkowała komody już od 2015 r., zatem naruszenie nie miało charakteru krótkotrwałego, a jego zasięg był znaczny, ze względu na liczbę dystrybutorów (ponad 100) i fakt, iż dystrybucja nie miała zasięgu lokalnego, a objęła

swym zasięgiem obszar całego kraju. Tym samym zachodzi prawdopodobieństwo, iż duża część produktów sprzedanych kontrahentom nie znajduje się już w ich ofercie handlowej, bowiem zakupiona została przez konsumentów. Istotnym jest także, iż produkowane przez stronę postępowania meble należą do kategorii produktów, które konsumenci nabywają z zamiarem wieloletniego użytkowania, co powoduje, że nabywcy komody mogą nadal pozostawać narażeni na zagrożenia przez nią stwarzane. W konsekwencji, dobro chronione jakim jest zdrowie konsumentów, zostało w znaczący sposób naruszone.

Strona postępowania zaprzestała co prawda naruszenia prawa, podejmując w toku postępowania działania naprawcze i eliminując zagrożenie stwarzane przez produkt, a Prezes UOKiK nie dysponuje wiedzą na temat uprzedniego nałożenia na stronę postępowania prawomocną decyzją administracyjnej kary pieniężnej za to samo zachowanie przez inny uprawniony organ administracji publicznej, jednak w świetle zgromadzonego materiału dowodowego organ nadzoru uznał za celowe wymierzenie kary pieniężnej, która w okolicznościach niniejszej sprawy spełni swój skutek prewencyjno-represyjny i skłoni przedsiębiorcę do nienaruszania w przyszłości przepisów z zakresu ogólnego bezpieczeństwa produktów.

W związku z powyższym Prezes UOKiK orzekł, jak w sentencji.

Zgodnie z art. 33a ust. 5 i 7 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, karę pieniężną należy uiścić w terminie 14 dni od dnia uprawomocnienia się decyzji Prezesa UOKiK na konto Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów: NBP O/O Warszawa 51 1010 1010 0078 7822 3100 0000.

Pouczenie:

- 1) Na podstawie art. 127 § 3 oraz art. 129 § 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2017 r. poz. 1257 z późn. zm.), w związku z art. 26 ustawy z dnia 12 grudnia 2003 r. o ogólnym bezpieczeństwie produktów (Dz. U. z 2016 r. poz. 2047), strona postępowania może w terminie 14 dni od dnia doręczenia decyzji, zwrócić się do Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy.
- 2) Na podstawie art. 52 § 3, art. 53 § 1 i art. 54 § 1 w związku z art. 3 § 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U.

z 2018 r. poz. 1302, poz. 1467 i 1629), strona postępowania może wnieść skargę do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, w terminie 30 dni od dnia doręczenia decyzji, bez skorzystania z prawa do zwrócenia się z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy.

- 3) W przypadku skorzystania z uprawnienia wskazanego w pkt 2 niniejszego pouczenia i zakwestionowania rozstrzygnięcia zawartego w pkt 1 sentencji decyzji, zgodnie z art. 233 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi w związku z § 2 ust. 1 pkt 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2003 r. poz. 2193, z późn. zm.), strona postępowania zobowiązana jest uiścić wpis stały, który wynosi 200 zł. W przypadku zakwestionowania rozstrzygnięcia zawartego w pkt 2 sentencji decyzji, zgodnie z art. 233 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi w związku z § 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi, strona postępowania zobowiązana jest uiścić wpis stosunkowy, którego wysokość zależy od wartości przedmiotu zaskarżenia i wynosi odpowiednio:

a) jeżeli ustalona przez Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów należność pieniężna wynosi do 10 000 zł – 4 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 100 zł;

b) jeżeli ustalona przez Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów należność pieniężna opiewa na kwotę ponad 10 000 zł do 50 000 zł – 3 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 400 zł;

c) jeżeli ustalona przez Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów należność pieniężna opiewa na kwotę ponad 50 000 zł do 100 000 zł - 2 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 1500 zł.

- 4) Zgodnie z § 5 tego rozporządzenia, wpis uiszcza się gotówką do kasy Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie lub na rachunek bankowy tego Sądu, wskazując tytuł wpłaty oraz rodzaj pisma, od którego wpis jest uiszczany.

- 5) Na podstawie art. 243 § 1 w związku z art. 244 § 1, art. 245 § 1 i art. 246 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2018 r. poz. 1302, poz. 1467 i 1629), stronie postępowania składającej skargę na decyzję Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie przysługuje możliwość ubiegania się o przyznanie prawa pomocy w zakresie całkowitym lub częściowym, na jej wniosek złożony przed wszczęciem postępowania sądoadministracyjnego lub w jego toku, polegającego na zwolnieniu od kosztów sądowych oraz ustanowieniu adwokata, radcy prawnego, doradcy podatkowego lub rzecznika patentowego. Wniosek ten wolny jest od opłat sądowych. Wymogi formalne wniosku określone zostały w art. 252 § 1 i § 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi.
- 6) Na podstawie art. 127a § 1 i § 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2017 r. poz. 1257 z późn. zm.), w trakcie biegu terminu do wniesienia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy, strona postępowania może zrzec się prawa do wniesienia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy wobec Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, który wydał decyzję. Z dniem doręczenia Prezesowi Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do wniesienia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy, decyzja staje się ostateczna i prawomocna.

z up. Prezesa Urzędu Ochrony
Konkurencji i Konsumentów
DYREKTOR
Departamentu Nadzoru Rynku

Anna Mazurak

Otrzymuje: